

Iktatószám		Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás	
		Szerző		Tárgy	
		Cím <i>A miről megfeledeztek.</i>		Hely	
		Forrás: <i>Esti ujság.</i>		Idő	
		Bp. 1902 1/30		Személy	
		(Idő)		(Köt. v. füz.)	
				Helyszám	

A miről megfeledeztek.

— Saját tudósítónktól. —

Az az elszántság, a melylyel a minap a fővárosi tűzoltóság szállt szembe a pusztító tüzzel; a halál a munka közben és a nyomában támadt általános részvét, a mely bizony nem kárpótlás, ráterelte a figyelmet a fővárosi tűzoltóság tarthatatlan viszonyaira. Ma mindenki tudja, hogy a tűzoltók szolgálata a legfáradtságosabb és legnehezebb, hogy a fizetésük hitvány, hogy gondoskodás róluk semmi irányban sem történik. Ezt hajtogatja napok óta a sajtó, a mely e jobban a homlokterbe nyomult részlet mellett teljesen megfeledezett arról, hogy a tűzvédelem dolga az egész országban a lehető legszomorubb. Van egy testület, az *Országos Tűzoltó-Szövetség*, a mely évek óta fáradozik a tűzvédelem tökéletesítésén, a tűzrendészet fejlesztésén, de hihetetlenül keveset tud elérni. A hiba nem a szövetségben van, hanem abban, hogy nálunk az arra hivatottaknak, a megyei hatóságoknak, a kormánynak, mindenkinek roppant csekély érzékük van a tűzrendészet iránt.

Minden évben, a mikor a parlamentben a belügyi költségvetést tárgyalják, akad képviselő, a ki szóvá teszi az anomáliát, a mely a tűzvédelem terén az országban uralkodik; a kormány részéről mindig megnyugtató válasz hangzik el, néhány beismerés, néhány ígért, de nem történik semmi. Hihetetlen annak a története, hogyan *fejlesztik* nálunk a tűzvédelmet. Körülbelül tizenhárom évvel ezelőtt sok nógatasra és folytonos panaszkodásra kormányrendelet jelent meg, a mely a többi

között elrendelte, hogy minden községben tűzifecskendőnek kell lennie, mindenütt begyakorlott tűzoltósággal kell rendelkezni. Hirtelen nagy fölbuzdulás vett erőt az egész országon. Hogy milyen eredményel, azt egy bizottság derítette ki, a melyet ismét sok nógatasra és folytonos panaszkodásra küldött ki a kormány. Ez a bizottság kiderítette, hogy az annak idején drága pénzen vásárolt, a gyárosok részéről nagy örömmel szállított, a megrendelők által minden ellenőrzés nélkül átvett fecskendők sok helyen még ma azonmód ponyvával letakarva ott állnak a fészerben, a hová állították; hogy a tűzvédelemre vonatkozó kormányrendeletet nem hajtották végre és hogy a jelentések, a melyek a végrehajtás dolgában a kormányhoz érkeztek, minden szépet és jót mondván legnagyobb részükben eltértek a valóságtól.

A vizsgáló-bizottság minden tapasztalatról jegyzőkönyvet vett föl és a szomorú adatokkal telt jegyzőkönyveket be-terjesztette a kormánynak. Azóta vagy két év telt el, de a sajnálatos viszonyok javítása tekintetében semmi sem történt. Tűzoltó-körökben azt mondják, hogy nem volt még kormány, a mely a tűzvédelem tekintetében olyan keveset tett volna, mint a mostani kormány. Két törvényjavaslat van erről a kérdéssel a belügyminisztériumban. Az egyiket még *Hieronym* Károly belügyminisztersége idején, a miniszter megbízásából készítettek a tűzoltás szakemberei, a másik javaslatot ugyancsak szakemberekkel a mostani kormány készítette. A parlament elé nem került még egy javaslat sem, holott az ország

vagyonának elsőrangú érdeke, hogy a tűzvédelem tökéletes legyen.

A mikor a fővárosi tűzoltóság keserves sorsáról beszélgetnek az emberek és az érdeklődés a tűzoltók felé fordul, terjedjen a figyelem a vidékre is, a melynek tűzvédelme sokkal, de sokkal elhanyagoltabb a fővárosinál. A belügyi költségvetés ez idei tárgyalásán bizonyára ismét szóba kerül az ország tűzvédelme s a kormány jól teszi, ha ezuttal nemcsak a baj beismerésével, hanem igérettel iparkodik *javítani* a dolgot. A baj sokkal nagyobb, mint illetékes helyen hiszik. A szövetségben magában, de a vidéki tűzoltó-testületekben is, a melyek látják, hogy hiába dolgoznak, nem kapnak segítséget, nagy a forrongás, és veszedelmes mód készülődik arra nézve,

hogy a tűzvédelem, miről fent teljesen megfeledeztek, végre-valahára fejlesszessék.